

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нечипоренко Тетяни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
24 квітня 2019 року
№ 119-2(І)/2019

Справа № 3-99/2019(2188/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нечипоренко Тетяни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Нечипоренко Т.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності статті 21,

частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 46, частині першій статті 64 Конституції України пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами (далі – Закон) „в частині обов’язкових підстав для отримання поліцейським одноразової грошової допомоги у разі визначення останньому інвалідності, а саме: 1) визначення інвалідності протягом шести місяців після звільнення його з поліції; 2) звільнення з цих підстав (через хворобу)“.

Відповідно до пункту 4 частини першої статті 97 Закону одноразова грошова допомога в разі загибелі (смерті), визначення втрати працездатності поліцейського (далі – одноразова грошова допомога) є соціальною виплатою, гарантованою допомогою з боку держави, яка призначається і виплачується особам, які за Законом мають право на її отримання, „у разі визначення поліцейському інвалідності внаслідок захворювання, поранення (контузії, травми або каліцтва), пов’язаних з проходженням ним служби в органах внутрішніх справ або поліції, протягом шести місяців після звільнення його з поліції внаслідок причин, зазначених у цьому пункті“.

На підтвердження застосування судами зазначених положень Закону Нечипоренко Т.В. долучила до конституційної скарги копії рішення Черкаського окружного адміністративного суду від 9 серпня 2018 року, постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 8 листопада 2018 року, постанови Верховного Суду від 22 січня 2019 року у справі за її позовом до Головного управління Національної поліції в Черкаській області про „визнання протиправною відмову, викладену в листі № 29/Н-149 від 05.06.2018, щодо призначення позивачу одноразової грошової допомоги у зв’язку з встановленням II групи інвалідності; зобов’язання призначити та виплатити одноразову грошову допомогу у зв’язку з встановленням II групи інвалідності відповідно до вимог Закону України „Про Національну поліцію“ та наказу МВС України № 4 від 11.01.2016 про затвердження Порядку та умов виплати одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті) чи втрати працездатності поліцейського“.

Черкаський окружний адміністративний суд, відмовивши у задоволенні позовних вимог Нечипоренко Т.В., вказав на відсутність правових підстав для призначення і виплати їй одноразової грошової допомоги, оскільки „позивач звернувся із заявою про надання одноразової грошової допомоги у зв’язку із встановленням II групи інвалідності внаслідок травми пов’язаної з проходженням служби в поліції, після звільнення за власним бажанням з порушенням терміну встановленим п. 3 ч 1 ст. 97 Закону № 580“.

Зазначений висновок підтримав Шостий апеляційний адміністративний суд, а також Верховний Суд, який зазначив, що у „позивача відсутня дві з обов’язкових умов на призначення одноразової грошової допомоги для колишніх поліцейських, а саме, причиною звільнення такої особи з поліції повинна бути хвороба, що зумовлена захворюванням або пораненням, пов’язаним з проходженням служби в органах внутрішніх справ або поліції, а також те, що інвалідність повинна наступити не пізніше, ніж протягом шести місяців після звільнення особи з поліції“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що „прив’язування права на отримання одноразової грошової допомоги до такої підстави, як звільнення зі служби лише по хворобі та дотримання 6-ти місячного строку, ставить в нерівне становище колишніх поліцейських – дискримінаційне, які добросовісно виконували свої обов’язки і отримали інвалідність внаслідок служби в поліції“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються (пункти 6, 7, 8 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання не розкрив логічного зв'язку між пунктом 4 частини першої статті 97 Закону та статтею 21, частинами першою, другою статті 24, частиною першою статті 46, частиною першою статті 64 Конституції України.

Вказуючи на неконституційність оспорюваних положень Закону, Нечипоренко Т.В. обмежилася цитуванням окремих положень Конституції України, міжнародних актів, рішень Європейського суду з прав людини. Однак наведення змісту приписів Конституції України, положень законів України, міжнародних актів та рішень Європейського суду з прав людини без зазначення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (Ухвала Конституційного Суду України від 21 грудня 2017 року № 13-у/2017, ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

На думку автора клопотання, „конституційне право на соціальний захист включає право на отримання поліцейським одноразової допомоги у разі визначення поліцейському інвалідності внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним служби в поліції“, однак суб'єкт права на конституційну

скаргу не довів взаємозв'язку між оспорюваними положеннями Закону і статтею 46 Конституції України.

Нечипоренко Т.В., стверджуючи, що оспорювані положення Закону є дискримінаційними, фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням підстав для виплати одноразової грошової допомоги у разі визначення поліцейському інвалідності внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним служби в поліції, адже зі змісту пункту 4 частини першої статті 97 Закону вбачається, що у цьому випадку виплату вказаної допомоги законодавець пов'язує з неможливістю продовжувати службу в поліції, а не з самим фактом інвалідності поліцейського.

Автор клопотання також не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, та не зазначив їх у переліку, що додається до конституційної скарги.

Отже, Нечипоренко Т.В. не дотримала вимог пунктів 6, 7, 8 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нечипоренко Тетяни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII

зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**